

A cím elsőre meglehetősen lehet, de azért legalább annyira igaz, mint amennyire jelképes. Hiszen azok a törekvések, amelyek a nagy trianoni palotában hivatalossá váltak, nagyhatalmi jóváhagyással, mint például más birtokának, tulajdonának, netán hazájának elvétele, meghódítása, korábban is előfordultak e kies tájakon is.

A Trianon palotában történtek csak azért annyira különlegesen s páratlanul kirívóak, mert ott arcátlan nyíltsággal és gátlástalansággal, valóságosan történt a gyilkos csonkolás. Ott nem *Batu* kánok, hanem komoly „urak”, államférfiak döntöttek. Mintha csak nagykésük lett volna és semmi egyébük, úgy trancsírozták föl a hazát. Persze a háttérben ott voltak a szítók és uszítók, *Benes* és társaik. És alattomosan ott munkálkodnak mindmáig! Csak más arccal, álságosabb, és sokkal hazugabb szöveggel.

De, ha visszapillantunk a belátható történelmi időbe, jól láthatjuk, hogy miként követte egymást már *Dáriusz*, majd *Batu*, aztán *Murád*, *Mohamed* és a többi szultán, és hogyan kacsintgatott erre, a „*meleg tenger*” ürügyén *Katalin* cárnő és jött világra a máig köröztünk sompolygó pánszlávizmus. Mindezt ma is csak azok látják, akik megfogadták **Veres Péter** bölcs tanácsát és képesek *népben, nemzetben* gondolkodni. Mi tegyük hozzá, ez sem elég, mert ugyanakkor *történelmi időben és földrajzi helyzetben* is kell gondolkodnunk! Ugyanis a kedves szomszédság mindig hajlandó volt „*elszántani*” ebből az országból néhány kisebb-nagyobb „*barázdát*”. S ha kellett, a Habsburgok, elnyomók mellé állt egy kis koncert. Semmiféle gyászkonny nem ül a szomszéd népek szemében. Mert azok, nagy költőnk utólagos szomorúságára, *sírásó népekké* váltak! Számunkra ez talán a legnagyobb tanulság.

Amíg az Árpád-házi királyok uralkodtak, nem állhatott elő igazi veszély. Így volt ez **Hunyadi Mátyás** haláláig. Az ő örökségét is sanda Habsburg-ármány kezdte ki, és rágja mostanáig! **Így már az elején kijelenthetjük, hogy mostanra lényegében a „Trianon” fedőnév lett, inkább elrejtí az ősi lényegét.**

Noha már látszólag lehet róla beszélni, de alaposan, elmélyülten elemezni tilos. Tankönyvekben tisztességgel bemutatni tilos.

Ami a Habsburg törekvést illeti, az **ellopott** Szent Koronát kellett visszavásárolnia **Hunyadi Mátyásnak**, amit hosszas tárgyalás után **Vitéz János** el is intézett. Volt azonban olyan záradéka a szerződésnek, hogy amennyiben Hunyadi Mátyásnak nem születik törvényes utóda, a magyar királyság trónját a Habsburgok öröklék. Mit ad isten, így is történt! Ez olyan, mint az elrabolt kincseink visszavásárlása és a vele párhuzamos zsarolás. Ugye ismerjük? Ez a kommunizmus lényege is!

Ami pedig a Habsburg-dinasztiát illeti, páratlan módon pusztította „saját” országát, népét. Ezek az uralkodók több rosszat okoztak, mint a török s tatár együtt! Még a várainkat is a „mi királyunk” parancsára robbantották föl. Történt ehhez hasonló valahol másutt a világon?

A Habsburgok aztán annyira eltűntették mintegy ötszáz évre Magyarországot a történelem sötétjében, mintha sohasem lett volna.

A világ előtt külön ilyen ország nem is létezett. És amikor 1920-ban, „*hála*” Trianonnak, véres fejjel, csonkítottan és sebzetten kibukkant ebből a habsburgi átokködből, nem volt a földön sehol olyan követség vagy külképviselet, amelynek címtábláján csak a *magyar* név lett volna. Miképpen erről **Nemeskürty István** ír, még önálló magyar külkereskedelmi kirendeltség sem volt. Semmi, ami önállóan magyar! **Magyarország az Osztrák Magyar Monarchiában csak másodrendű név volt, ami azt jelentette, hogy éppen csak tudomásul vették. A magyar főurak zöme Bécsbe hordta a pénzét, ott épített a magyar paraszt vérén és verejtékén palotákat a Ringen.**

Széchenyi Istvánnak kellett születnie ahhoz, hogy a magyarság érdekei szóba jöjjenek, a magyar műveltség, főként a nyelv. Tehát hazánkat, mint önálló országot nem tartották nyilván félezer éven át! Ez is az a halálos elrejtő időszak, amikor romlásunk erősen a tetőponton volt. Már alig maradt elpusztítani való, de a magyarság őrizte magát nagyjai műveiben. A tervezett nemzetgyilkosság mégis elkezdődött.

Francesco Nitti olasz miniszterelnök már 1920-ban pontosan és alaposan fogalmazott, amikor a Magyarországról szóló, oknyomozó, elemző, alig túlértékelhető könyveit írta. Többek között azt is papírra vetette, hogy **Magyarországot nem földarabolták, hanem kivégezték!** Miként azt a francia **Pozzi** is írta. Nem túlzás, Trianon valósága ezt jelentette! **De akár úgy is fogalmazhatnánk, hogy hazánkat fölkoncolták. A magyar kormányok csaknem száz éve szolga és janicsár kormányok. A bankok, a globalizmus, a pénz könyörtelen szolgálói, a magyarság első számú ellenségei!**

Az állampolgárokat, sem az érdekeiket senki se védi. Már eléggé előre haladtak az állam lerombolásában. A gyöngye állam polgárai pedig védtelenek és kiszolgáltatottak. Ezt nem lehet elégszer mondani. A magyar végtelenül jóhiszemű és persze tudatlan, mert erre törekedtek a vezetők. Miközben nő az analfabétizmus, csökkentik az iskolák minőségi szolgáltatásait. Amit *belső trianonizálásként* emlegetünk, az a szellemi élet, a tartást adó lélek rombolása. A csatornákból fölött a szemét és az uralkodik.

A tévéképernyőkön nem a nagy tudású embereket, a nemzet szellemi, erkölcsi nagyjait látja a megnyomorított proletár, hanem az üvöltöző senkiket. Akik nem hoztak létre semmi nagyszerűt, nem adtak nemes és nagy dolgokat a nemzet közösségének, hanem a megcsúfolt értékrend gátlástalan haszonélvezői. De erről már írtunk, hogy éltek és írtak olyan emberek, akik mögött tekintélyes életmű magasodik. És nem ők a példaképek, a híresek, hanem a hangos tévé-csöccselék! Az a legkritikább eset, amikor ismertség és a nagyság azonos személy. Egyébként legkönnyebb a csöccselék létrehozása és szervezése. Ezt szinte naponta tapasztaljuk.

Ha végig tekintünk a mögöttünk hagyott évszázadokon, vagy még korábbi időkön, azt látjuk, hogy főként az elmúlt 5-700 évben Magyarország jelentősége fokozatosan csökkent, és a tekintélye éppen úgy zsugorodott, mint a területe. Miközben sok jel mutat arra, hogy a távolabbi múltban tágul a jelentősége. **Vagyis őstörténetünk is bizonyos magyarázatokkal szolgálhat – nem is kevéssel – Trianonra...** Bár teljesen világos, hogy ez a név csak 1920-tól idéz és fed bizonyos törekvéseket, szándékokat, történeteket. Ezek korábban is megvoltak, csupán nem sorakoztak e név mögé, amely egyébként nemcsak „hivatalossá” tette ezeket, hanem egyúttal el is rejtette az összetevők nagy részét, főként, ami a múlt időket illeti.

Olyan ez, mint a „honfoglalás”, ami nem honfoglalás volt, sokkal inkább többszöri honvisszafoglalások egyike, illetőleg az őshonosság hitelesítője. Mert egyre több a jel arra nézve, hogy *európai ősnép része vagyunk és nyelvünk az emberiség ősnyelve.* (Varga Csaba szó összehasonlításai is ebbe az irányba mutatnak!)

Láthatjuk, hogy Magyarország hova jutott, ha arra gondolunk, hogy Hunyadi Mátyás még ágyúöntőket, kőműveseket és más iparosokat küldött a kijeji fejedelemnek. Mátyás sem volt hódító, a cseh trónra is meghívták. **Szent István** óta a magyar királyság nem vezetett hódító hadjáratokat, csupán szövetségi harcokban vett részt, illetve a török ellen védekezett. Még **Károly Róbert** vagy **Nagy Lajos** sem vezetett hódító háborút. Az utóbbi is csak megtorló, kettős hadjárat vezére volt, amikor Nápolyban csatázott öccse gyilkosainak fölbujtóival.

Talán valakik fölróhatnák, hogy Hunyadi Mátyásnak miért volt szüksége a drága fekete seregre? Vagy miért akart német-római császár lenni? Azonos a válasz a kérdésekre. Senki se segítette a török elleni harcban! Kivéve a pápákat. S ha nincs belső biztonság, a fekete sereg ehhez is kellett, nincs pénz seregre a török ellen. Így is több csatát nyert leveleivel, mint a fegyvereivel. Ugyancsak ehhez lett volna szükség arra, hogy német-római császárként tudjon fellépni a török elleni háborúban.

Minden bizonnyal nagyobb sereget és szövetséget lett volna képes szervezni ezzel a címmel. Mert mint tudjuk, valójában egyedül állt szemben a mind jobban erősödő keleti rohamokkal. Trónra jutásának évfordulóján említjük meg, hogy művelt kortársa, **Comynes**, a francia király nagy tekintélyű udvari írónoka és tanácsadója a világ három legelső uralkodói között tartotta számon. Zseniális politikusra vallott, ahogy például **Griskával** megegyezett és az ő katonáiból alapozta meg a fekete sereget. Ebben az időben, legalább emberöltőn át az volt a „*Trianon*” ténykedése, magzatvízi rugdalózása, hogy *Hunyadi Mátyás ne jusson olyan feleséghez, aki törvényes trónörököszt szül neki.* Sose felejtjük, hogy a *Habsburgok álságosan jutottak a magyar trónhoz.*

Ez a tény mind a mai napig meghatározza sorsunkat és természetesen szomszédjaink törekvése, s szűkítve: földrajzi helyzetünk. Mert ehhez a földrajzi helyhez, termékeny, életet adó területhez, sokkal nagyobb katonai erőre lett volna szükségünk, hogy igazán ellent tudjunk állni, akár a germán, akár a szláv nagyhatalmi törekvéseknek. Itt érthetjük meg *Hunyadi Mátyást!* Aki messzire látó volt, mondhatjuk, pedig csupán valóságosan mérte föl kora erő-

viszonyait, amikor – *Vitéz Jánosék* értetlensége ellenére – bizony, német-római császár akart lenni. Ha nem így van, akkor *Linderbélák* döntenek az ország sorsáról – ahogy ma is! Ennek következménye – bizonyos belső örömökre is! – az országvesztés, majd nemcsak megnyomorítás, hanem a megbélyegzés.

A bűnös nép! Ne feledjük, ez is „*belső*” eredetű fogalmazás, amit aztán persze örömmel erősítettek föl körben a szomszédok. S ahogy láthatjuk, a médiában és másutt gátlástalanul föltör a bűnös nép fogalma. Itt lenne az ideje, hogy végre az egész magyar nép nevében határozottan és keményen, akár jogi eszközökkel visszautasítódjon ez a gyilkos rágalom! Ezúttal is jegyezzük meg, hogy ez is napjaink belső „*trianonos*” fertőzéséhez, kórjához tartozó, mind erősebben mutakozó jelenség. Még hozzá önértéktünkbe, méltóságunkba vágó és megszégyenítő.

Jól látható, hogy miért van arra szükség, hogy ne egyetlen kelteztést vizsgáljunk, hanem történelmi folyamatában elemezzük a Trianon-kérdést. Mert ha nem így cselekszünk, akkor valóban csak fedőnév lesz a Trianon, sőt, *elfedő* téma. Mintha csak XX. századi ügy volna, nem pedig szinte évezredekben szétgyökerező hatalmi törekvés. Ami persze eszmeivel társul. Igazságtalanul elkülönít és kiemel népeket. Kisajátít Istent és világot. Könyörtelen és veszedelmes, nem a békeség, hanem a gyűlölet szítás melegágya. **Nekünk, magyaroknak önvédelmi kötelesség a térben, időben kitágított, elemző látásmód!** E témát csakis így szabad megközelítenünk, vizsgálnunk.

Világszégien, ahogyan ezt a diktátumot ránk erőltették: erővel, fenyegetéssel, valóságos zsarolással! Emlekezzünk, a diktátum aláírásának sürgetéseként, fenyegetésként közölték, hogy megszüntetik a szénszállítást, és például a kórházakban veszélybe került volna a beteg kisgyermek életé. Még az egymást gyorsan váltó magyar kormányok tagjai sem akarták aláírni a diktátumot. Sorsolással döntötték el végül a két aláíró személyét. Így érte a szomorú megtiszteltetés **Benárd Ágost** munkaügyi és népjóléti minisztert, valamint **Drasche-Lázár Alfréd** nagykövetet és meghatalmazott minisztert. Magyar részről ők voltak az aláírók. És itt jegyezzük meg, hogy *ezután örökre visszavonultak a politikától és a közéletől.*

Érdemes és tanulságos áttekinteni, hogy mely országok érezték szükségét annak, hogy e páratlan csonkítást követeljék, illetve helyeseljék. Ahogy **Clemenceau** rejtjelező tisztje, **Henri Pozzi** írja könyvében, *Magyarországot nem feldarabolták, hanem kivégezték.* Pozzi a két háború között körbejárta a köröttünk lévő ellenfelek országait és két fontos könyvben írta meg tapasztalatait. Olyan pontos és igazán, hogy vérdíjat tűztek ki a fejére Franciaország új „szövetségesei”, az orosz cár zsoldosai, akik valójában a merénylettel meggyújtották annak a bombának a gyutacsát **Gavrilo Princip** által, ami nem volt más, mint az első világháború. Egyénként fontos munkáiban hasonlóan vélekedett **Francesco Nitti** olasz külügyminiszter, majd miniszterelnök. E könyveket már 1921-ben és 1922-ben magyarrá is lefordították. Hogy a tisztesség nőjön a világban, e munkákat is kötelező olvasmánynak kellene javasolni, legalább az egyetemeken! Mert pusztulásunkról, ha úgy tetszik, halálunkról szólnak és a szerzők nem „magyarkodó” elfogult magyarok!

Következzen azoknak az országoknak a felsorolása – tanulságos névsor és egyben árulkodó is! – amelyek sorsunkról kívántak határozni. Természetesen, ahogy az eredeti szövegből idézzük, „*az Észak-amerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán, amely Hatalmakat a jelen Szerződés Szövetséges és Társult Főhatalmaknak nevez, Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovák Ország*”.

Nyilván Sziámban, Panamában, Nicaraguában, Kubában stb., tisztában voltak az itteni történelmi és hatalmi viszonyokkal, ősi gyűlölködéssel és a mérhetetlen kapzsisággal, amit például Benes úr olyan régtől, annyi hazugsággal képviselt. Láthatjuk, a világ akkor is így működött. Mert eszünkbe jut, hogy mit keresnek a nem is létező magyar honvédség egységei Irakban és Afganisztánban? Mi is népi-írtó hazudozásokat hitelesítünk?! Mert Trianon olyan bíróság volt, amely hazugságra és rágalmakra támaszkodott. Ezt később többen el is ismerték, például 1927-ben Lloyd George. Aztán mások is.

Trianon vizsgálata ilyen és hasonló elemzésekre kell, hogy késztesen bennünket, ha felelősen gondolkodunk népünk sorsáról! Aligha kell mondanom, hogy ha volna magyar kormány, akkor annak is képviselni kellene a nemzet életben maradásának érdekeit. Mert az életünk van veszélyben, öregeké, csecsemőké, falusiaké, aki egyre inkább sajátos „gulágokon” bezárva, elzárva laknak. Tehát a „trianoni szellem” működik.

Bizonyos kórházakban szinte a halálukért állnak sorba az emberek. A körút és a főváros más utcái ürülnek ki és várnak új lakókra. Az élelmiszer kevés, mégis eladó a magyar föld. Hol van, illetőleg kié a makói földgáz mező? Nagy a csönd róla, miközben drágul a gáz. Gengszterbandák kezében a magyar dinnye. Aki dolgozik és becsületes, az szegény lesz.

Erősen rombol bennünket a cigányság bizonyos csoportok általi biztatása, hogy nekik jár a segély, de dolgozniuk nem kell. Ez erkölcsileg is mélységesen lesújtó, mert értéktelenné teszi a munkát! Egyébként is ettől szenvedünk legalább fél évszázada. No, meg attól, hogy magát magyarnak nevező vezető hirdeti, hogy *merjünk kicsik lenni!* Nem emlékszik arra, hogy magyar volt **Széchenyi István**, aki tett is a hazáért, a magyar nyelvért.

Nekünk csak nagyoknak szabad lennünk! Ha nem erre törekszünk, elpusztulunk! Aki mást állít, az halálos ellenségünk! Tehát ez a „jelenség” is Trianon szelleméhez tartozik! Mindezt mindig együtt kell látni, csak így világosodnak meg a mindenkori okok és hátterek.

Körbe is kell néznünk, milyen a világkörnyezet? Nem javul, ez a legtöbb, amit róla elmondhatunk. Ám a mi lehetőségeink rosszabbodnak! Miről beszélünk? Arról például, hogy az olimpia ürügyén jó lett volna alaposabban megismerni Kínát. Barátságokat elmélyíteni. Erre megint bizonyos körök, a szabadság ürügyén – mert a legtöbbször ennek hangoztatása csak ürügy, valójában az ő politikai és bank-hatalmuk növelése a fontos! – igyekeznek viszályt szítani. Sőt, úgy látszik, mintha a számukra az volna a jó, ha a kínai olimpia megghiúsult volna. És rögtön tegyük hozzá, ez is a trianoni romboló szörnyszellemhez tartozik. Összeáll napjaink „trianonisága”.

Az is kétségtelen, hogy az első trianoni gyalázat legnagyobb áldozata a magyarság. A legfontosabb tanulság, hogy tanulni kell, újra és újra tanulni és tanítani. Nem szabad hagynunk, hogy szellemi és erkölcsi aljanép háttárazza meg a saját „izlése” szerint az értékeket! Mert ez nem csak a magyarság ellen való gyalázatos és alattomos háború, hanem a világ tájékozatlan és védtelen embereit veszélyezteti. És ez a veszély, már nagyon gyakran valódi életveszély! Ami Kínát illeti, bár egyre több bizonyíték szól amellett, hogy a magyarság elei Európa ősnépe, ahogy a nyelve, a világ ősnyelve, s nagyon sok vonatkozás kapcsol bennünket kelethez, tehát Kínához is. A kínai kapcsolatokat a magyar érdekeknek megfelelően kell felhasználni! Minden szempontból erre kell törekedni! Kínát nem kizárni kell a világból, hanem megismerni és bevonni az emberiség legszebb, legnemesebb törekvéseibe. Kínától is tanulhatunk annyit, mint bármely más nagy országtól vagy néptől. Tibet ügye fontos, kissé hasonlít Trianonhoz. Ebben nekünk magyaroknak közvetítéssel és minden lehető módon segítenünk kell!

Ez és még sok más tényező késztet bennünket arra, hogy a magyar népnévvel is foglalkozzunk, bár ez látszólag nem tartozik a Trianon- kérdéskörhöz. Alább láthatjuk, hogy ez nem így van. Ugyanis mind több jel, bizonyítéknak vehető lelet, ok okozati összefüggés mutat arra, hogy a magyarság eleit a Kárpát medence ősnépeként tartjuk számon. Ezt nem csak mi sejtjük, tudjuk, hanem a körülöttünk lévő kisebb népek is, akiknek nincs kikutatott őstörténetük és történelmük is szorosan összefügg a magyar történelemmel. Gondolná-e valaki, aki ezzel nem foglalkozott, hogy **Engels** azt írta, hogy a körülöttünk élő kis népek a magyaroknak köszönhetik a létüket. Ha a magyarság rettentő áldozattal nem fogja föl a török hódító törekvéseit, akkor ezek a kis népek, nemcsak délen, de itt körben zömmel felmorzsolódtak volna, beleolvadva a törökségbe.

Már **László Gyula** is utalt arra, hogy népek mozgása nem csak keletről nyugatra történt, még ha ez volt olykor a mozgási fő irány is, hanem szétraajzások is voltak. Ő közölte velem szóban, több alkalommal is, ha honfoglalásról vagy honvisszafoglalásról beszélünk, akkor ezt sem szabad Árpádra és népére szűkíteni. Ő maga mintegy hét honfoglalásról tud, azaz fogalmazunk így: *nemzeti „fészekrakásról”*. És itt kell a **MAGYAR** kifejezést, szót, népvét kissé körbe járni.

Egyedülien a magyar nyelv az, amely a saját népvét fontos kifejezésként is használja: *magyaráz, magyarul, magyarán*. A magyaráz leginkább az „értelmez” jelentésnek felel meg, de nem azonos vele! Annál sokkal több. A „*majd én megmagyarázom*”, „*magyarán mondom, hogy értsd*” vagy a „*nem értesz magyarul?*” stb. olykor kissé fenyegető árnyalattal kimondott gondolatok is arra utalnak, hogy sokkal többről van, mint egyszerű értelmezésről. Ugyanis szinte kizárólag a magyar szavak értelmezéséről beszélünk ilyenkor!

Például arról a talán többszázézer éves szóról, amely így hangzik: **fázik**. A jelentése, ahogy az „*Aki fázik, fát keres*” című könyvben is írtam erről, hogy szóval nemcsak azt mondjuk ki, hogy *hideg érzetünk van*, hanem azt is, hogy *mit kell tenni ellene*. Fát kell keresni és alkalmassá tenni arra, hogy például pudvás fába száraz ágat szúrunk, és te-

nyerünk közt megforgatjuk, aztán a dörzsölési erő meleget kelt és tizenöt-húsz másodperc múlva parázslás indul. Tüzet rakhatunk finom, száraz levél vagy forgács segítségével. Angol tudósok szerint ezzel a módszerrel az ember mintegy kétmillió éve gyújt tüzet! Tehát ez a „magyarázat”! Az a mód, ahogy a magyar nyelv az ősi valóságot idézve építi föl szavait, nyelvét. Úgy, miként egyetlen más nyelv sem! Aki fázik, fát keres, azaz fa után jár, fával foglalkozik és így tovább. Nem semmiből valók a szavaink, hanem mind mögött kézzel fogható valóság áll, illetve történet, moccanás stb.

Így történik ez a rövid időt jelentő szavunk esetében is. Mert a *pilla pillant pillanatot*. E jelentések mögött biológia valóság és kényszer áll. És ez jellemzi a magyar nyelv működését. Ez az, amit így nevezünk: „*magyarán magyaráz*”. Azaz „*megmagyároz*”, azaz a saját képére formál. Tehát, rövidre fogva, a népvünknek talán nem is valamilyen fajhoz, néphez, egyéb jelentéshez kell csatolni, ezekből levezetni, hanem abból, *ahogyan ez a nyelv működik!* Beszélhetek magyarul nem magyarnak nevezett népek s szinte akárhol a világon. Az tette őket magyarrá, hogy ezt a rendkívüli, a logikán és a matematikán alapuló nyelvet beszélték?! Ezáltal a „*magyar*”, „*magyaráz*” alapvető kulcsszó lesz nyelvünk és működésének értelmezéséhez.

Tehát sok feladat adódik a Trianon történetének, előzményeinek iskolai tanításához. De ezt nem lehet a végtelenségig halogatni. Az elhallgatásával árulást követünk el. A hozzáértőknek kell tankönyveket írni, de ehhez segít a *Trianoni Szemle* is. Az iskolai oktatáshoz alighanem nemcsak az értelmes, gondolkodó történelem tanárokat, hanem a szülőket is meg kell nyerni. Ebben segítséget nyújt a *Trianon Társaság* is, például a *Magyar Katekizmus* mind szélesebb körű megismertetésével. De általában is azt hangsúlyozzuk, hogy számunkra életbevágóan fontos a magyar történelem ismerete.

Tömören összefoglalva, a magyarok hovatarozásával, eredetével kapcsolatban: **Borbola János** kutatásai nyomán – szerinte ez leolvasható a Szent Koronáról is – *három fő népcsoport* jöhet számításba. Íme, talán ez a „*Három a magyar igazság*”? Azaz a magyarokkal kapcsolatos legfontosabb tényezők egyike. S ha már ezt a régi mondást idézzük – amit tudtunkkal eddig soha, senki nem fejtett meg –, azt jegyezzük meg, hogy az igazság szavunkban is a *Halotti Beszéd*-ben lévő „*ig*”, illetve „*igg*” található. Ha a szöveget olvassuk: „*Heon tilutua wt ig fa gimilce tvl.*” Ez az a bizonyos paradicsomból valóban isteni kitiltásra utaló, Bibliai mondat. Vagyis tiltá őt egy fa gyümölcsétől. Tehát világos, hogy az „*ig fa*” az az *egy fa*.

Aligha vitatható, hogy az *ig*-en szavunk már ragozott vagy képzett szó! Mert ezért jelent az „*igen*” szavunk egyezést, egyetértést. Hasonló példát százával sorolhatnánk a

nyelvünkéből, amelyek azt bizonyítják, hogy a magyar nyelv logikán alapuló számtani rendszerek szerves működésén alapszik, ez határozza meg a lényegét. Emlékezete van, és ősi tudást rejt magában. Az is napjaink Trianonját jelenti, hogy erről nem tudhatnak a gyerekek. A magyar iskolákban, a magyar gyermekek érdeke ellen folyik a tanítás! Holott egyre bizonyosabb az is, hogy nyelvünk képes átadni önnön képességét a magyarul beszélőknek, mindazoknak, aki figyelve, elemézve használják, és nemcsak egyetlen nyelvnek tekintik a többi között.

Égészen gyakorlatiasra fordítva a szót, nyelvünk átadhatja minden képességét, akár sajátos zsenialitását is a magyarságnak. Másként fogalmazva alkalmas arra, hogy akár egy egész nemzet IQ-ját megfelelő módszerrel, ami nem nehéz, sőt, csupa logika és játék, jelentősen emelje! Ez nem ábrándozás vagy nagyot mondás, hiszen nagy tudósaink egész sora emlegeti nyelvünk különlegességét, rendkívüli voltát **Teller Edétől Balázs Nándorig**.

De gondoljunk csak arra, hogy a számítógépet is *magyar anyanyelvű* tudós, **Margittay Neumann János** találta föl! Így hát nem meglepő, hogy alapvetően minden magyar ember a kettes számrendszer ősi valóságán alapuló logikája szerint gondolkodik és beszél. Mai Trianon, hogy erről a magyarság nem tudhat! Új törekvésünknek a *Beszélgetés az aggyal* címet adtuk, ami jelentős előrelépést jelenthet a tanulásban, valóban növelhető az képessége. Illetőleg ezt a munkát a *Gömbgondolkodás* című könyv követi.

Tapasztaljuk, hogy ország- és népvészítő támadások közepette élünk. Jelenleg, hivatalos adatok szerint az ország lakosságának tíz százaléka analfabéta. Az iskoláiról híres hazánkban ezt sikerült elérnie a páncélozott gépkocsikba bújó, hatalmi tébolyban tobzódóknak. Nekünk tehát egyenesen kötelességünk *Széchenyivé, Kossuth-tá, Arany Jánossá, Petőfivé vagy éppen Bolyai Jánossá, Körösi Csoma Sándorrá, Teleki Pállá* válnunk! Aki a kicsiségünket áhítja, az halálos ellenségünk! Ha ezt nem vesszük mi, Trianon sebzett mostohái, a teljes valóságában tudomásul, akkor kipusztítanak bennünket! Miután napról-napra világosabbá válik, hogy az élet emberszabású lehetőségét egyre inkább a falvak nyújthatják, itt, ahogy említettük, sajátos, elzárt, magukra hagyott közösségekké, magyar gulágokká válnak hamar a falvaink. Se iskola, se bölcsőde, se óvoda, se orvos, se élet...

Trianon ügyének az iskolákban való tanítása ma a számunkra egyetemes fontosságú. E nélkül vakon botorkálunk itt Európa közepén, alig vagy rosszul ismert népek szomszédságában. Tehát az ezzel kapcsolatos ismeretek jelentősége túlmutat az iskolai tantárgyak általános fontosságán, szinte élet-halál kérdése minden ezzel kapcsolatos tudásunk vagy nem tudásunk!